

Rekonstruálja a démon gondolatmenetét. Jelölje hol van alárendelt, és hol van többszörös érvelés. Tüntesse fel az érvben szerepet játszó lényeges kimondatlan elemeket. (Ezeket jelölje aláhúzással. (Tanács: nyugodtan fogalmazza át a mondatokat, de tüntesse fel, hogy mely számozott mondatnak felelnek meg.)

– Tévedsz – felelt a démon. – (1) Fenyegetés helyett inkább vitába szállok veled. (2) Azért vagyok gonosz, mert nyomorult vagyok. (3) Hát nem kerül, nem gyűlöl az egész emberiség? (4) Te, a teremtőm, legszívesebben darabokra tépnél, hogy diadalmaskodj rajtam. (5) Gondold csak meg, és mondd, miért szánjam én jobban az embert, mint az ember engem? (6) Te nem tartanád gyilkosságnak, ha beletaszítanál – már ha képes lennél rá – egy jégszakadékba, és így pusztítanád el a testemet, tulajdon kezéd alkotását. (7) Tiszteljem az embert, ha ő megvet engem? (8) Élünk együtt kölcsönös jóakarásban; s akkor, ahelyett hogy ártanék neki, hála könnyekkel a szememben, mert befogadott, el fogom halmozni minden jóval. (9) De ez lehetetlen. (10) Az emberi érzékek áthatolhatatlan gátat emelnek egyesülésünk elé. (11) Én meg nem nyugszom bele az alávaló rabszolgaságba. (12) Megbosszulom a rajtam esett sérelmeket. (13) Ha szeretetet nem kelthetek, majd keltek félelmet, s kiváltképp ellened esküszöm kiolthatatlan gyűlöletet, ösellenségem, teremtőm. (14) Vigyázz! Mindent elkövetek a romlásodra mindaddig, míg úgy meg nem keserítem a szívedet, hogy megátkozod a napot is, amikor a világra jöttél. [...] (15) Csak annyit kérek tőled, légy józan és mértéktartó. (16) Egy éppoly csúf teremtményt szeretnék, mint jómagam, csak más neműt.

(Mary Shelley: *Frankenstein vagy a modern Prométheusz*, 17. fejezet)